

Előfizetési árak:
 egész évre 4 fit, félévre 2 fit,
 negyedévre 1 fit.
Egyes szám ára 8 kr
 hirdetések mersekkelt árak szerint.

A lap megjelenik minden osz-
 törtökön.
 Felelős szerkesztő:
ENDRE JÁNOS

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Kiadóhivatal: Arpád-ut 20.
 hova a lap anyagi részét illető köz-
 lémények és előfizetési pénzek küldendők
Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL

UJPEST-ÉS KÖRNYÉKÉNEK TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Béke és dicsőség.

Dicsőség a magasságban Istennek és békeség a földön a jóakarató embereknek — két olyan dolog, melyek egymás nélkül szinte elképzelhetetlenek, mint-hogy a legszorosabb kapcsolatban állanak egymással. Istent dicsőség illet, s az ember ugyanakkor, midőn az Istent dicsőítjük, pusztán a béke szelíd érzeményei után, melyekre a ma született Megváltó példájával még inkább, mint szóval, oktatótt bennünket. A valódi ember tehát nem fog az Isten része; a dicsőség után sóvárogni, hanem megelégszik a földet menyországgá varázsoló isten-ajándékkal: a jóakarató emberek békeségével.

A napkeleti bölesek mai napon csillag vezérelte a kis Jézushoz, egy rendkívüli, soha nem látott csillag, mely más emberek szemébe is rendkívüli lehetett, de vallásos érzelmük nem volt olyan emelkedett, hogy annak kalauzálása mellett a csillag jelentőségét megérthették volna. Minek természetes következménye, hogy ők a kis Jézus áldásában: a jóakarató emberek békeségében nem osztozkodhattak.

S talán az álnok Herodes osztozott, ki a napkeleti bölesek azzal hitette, hogy majd ő is elmegy imádni az isteni gyermekeket? Korántsén. Hiszen ő ellensége volt első pillanattól fogva az isteni gyermekeknek, s pusztán politikából tudakozódott a csodás csillag megjelenésének jelentőségéről. Pusztán politikából, mely mindig mást mond és mást érez; mást ígér és mást tesz. Azt hazudta a napkeleti böleseknek, hogy majd ő is elmegy imádni az isteni gyermeket, mikor agyában ugyanannak elvesztése forgott. . . Ilyen a világ is! Keresi Jézust, ha ugyan ezélja kivételére eszközül használhatja, mikor azonban érdekeivel ellentétben találja, akkor halálra keresi őt.

A Megváltó születésekor a pásztorok is kaptak bizonyos jelet, de amelyet nem mindenki képes megérteni: Találtak egy gyermeket pólýába takarva, jászolba fektetve.

Jászol és rongyok! hiszen ezek nem az istenség jelei!! kiált föl korunk racionalizmusa. Egy koldús csak nem lehet Isten!... Ha az a Betlehemben született Jézus akár karddal, akár az ész villogó fegyverével meghódította volna a világot, akkor talán követnék Jézust; így azonban nem követik, hanem inkább a maguk gyarló erejére, gyöngye szívére támaszkodva, ott, ahol az ész elégtelen a dolgok megvilágítására, vak módjára kapkodnak. Van ugyan szemük, de az események tanulságait felfogni nem képesek, sőt komolyan sem veszik azokat.

Sokkal okosabban tennék tehát ezek

az észistenítő jó urak, ha a valódi bölcsesség kútfeje: a rongyokba burkolt kisdéd Jézus előtt leborulnának, s velünk együtt esatlakoznának a menynevei karok énekéhez:

Dicsőség a magasságban Istennek, s békeség a földön a jóakarató embereknek.
Deák Antal.

Községi választások Ujpesten.

Múlt heli számunkban reá utaltunk azon okokra, melyek kívánatlósá tettek azt, hogy a választások a karácsonyi ünnepek előtt ejtessenek meg.

A főszolgabíró méltányolta az okokat és — a mint tudjuk — a választási kérdéseket karácsony előtt egész szepen meg is oldotta.

A választók egy kis csoportja járt ugyan az alispánnál, hogy legalább az előjárásági tagok választásának határidejét az ünnepek utánra elodázza, de az alispán is első sorban ragaszkodik a törvény rendelkezéséhez, a melyek szerint a tisztújítoszek kitüzesének módját és idejét a főszolgabíró állapítja meg, másrészt az elhalasztást kerelmezők előadásából azt az impressziót nyerte, hogy az elhalasztást kerő indoklás éppen az elhalasztás ellen szól, ezért nem látta szükségét annak, hogy az elhalasztás tekintetében felettes hatóság jogából kifolyólag a főszolgabíró intézkedéseibe bele avatkozzék.

Igy esett aztán, hogy a községi képviselők e hó 20-án, míg a községi előljárók e hó 23-án — tehát az ünnepek előtt — meg is választották.

A képviselő választáskor a szavazatok a kerületekben szedettek össze s az eredményt a választási elnök este 6 orakor hirdette ki.

A képviselőválasztások eredménye a következő:

I. kerület.

Leszavazott 532 közül 158 választó.

Rendes tagok:

Wolfner Tivadar 149.

Illek Vincze 157 szavazattal.

Póttag:

Winternitz Gyula 140 szavazattal. Kaptak meg szavazatot es pedig: Máté Ambrus a rendes tagságra 11-et, a póttagságra Wolfner Tivadar 5-öt, Mészáros István 4-et es Hlavacssek István 2-öt.

II. kerület.

Leszavazott 532 közül 175 választó.

Rendes tagok:

Friedmann Armin 143.

Dr. Seligmann Jenő 92 szavazattal.

Póttag: Dezső Lajos 82 szavazattal. Kaptak meg szavazatot a rendes tagságra: Tóth János 34-et, Moró József 12-öt, Fokl J. 3-at Dezső Lajos es Lorbersbeck Kálmán 1—1-et; a póttagságra: Moró József 17, dr. Seligmann Jenő 4, Nagy János, dr. Lichtmann Henrik, Tóth János es Lévy István, 1—1 szavazatot.

III. kerület.

Leszavazott 529 közül 170 választó.

Rendes tagok:

Csepreghy Pál 82.

Dr. Lichtmann Henrik 60 szavazattal.

Póttag: Martonffy Imre 30 szavazattal.

Kaptak meg szavazatot a rendes tagságra: Himmer Ferencz 54-et, Korponay Ödön 32-öt, Lorbersbeck Kálmán 27-et, Kiss Béla 25-öt, Graner Adolf 21-et es Martonffy Imre 3-at; a póttagságra: Lorbersbeck Kálmán 24, Balogh Ferencz 16, Graner Adolf 7, dr. Lichtmann Henrik 4, Korponay Ödön 4, Kőrösi Lajos 2, Csepreghy Pál 2, Kiss Béla es Bodnar 1—1 szavazatot.

IV. kerület.

Leszavazott 529 közül 242 választó.

Rendes tagok:

Dr. Hedervári Ernő 138.

Czipauer János 75 szavazattal.

Póttag: Halász István 46 szavazattal. Kaptak meg szavazatot a rendes tagságra: Mauks János 60-at, Geduly Lajos 43-at, Giszinger József 34-et, Rády Sándor 13-at, Endrődy Geza 13-at, Friedrich Vendel 5-öt, dr. Kovács Nagy Lajos 3-at, Wittner Antal 1-et; póttagságra: Bajusz Bálint 33, Braczkó Imre 20, Bihai Viktor 12, dr. Kovács Nagy Lajos 9-et, Czipauer János 8, Geduly Lajos 4, Fridrich Vendel 3, Giszinger István, dr. Hedervári Ernő, Giszinger József, Mauks János es Katona József 1—1 szavazatot.

V. kerület.

Leszavazott 518 közül 193 választó.

Rendes tagok:

Tanos Pál 129.

Kőrösi Lajos 84 szavazattal.

Póttag: Pótz Mihály 53 szavazattal. Kaptak meg szavazatot a rendes tagságra: Gligoresku Agoston 78, Michaelisz Ferencz 24, Pótz Mihály 13, Schönheiszler Ignátz es Halász István 3—3 szavazatot; a póttagságra: Gligoresku Agoston 24, Kőrösi Lajos 11, Michaelisz Ferencz 3 es Halász István 1 szavazatot.

Ezen eredmény szerint az eddigiek közül kimaradtak a képviselőből: Ehrenwald Vilmos, Lederer Győző es Korponay Ödön, ellenben bejutottak mint a kik ezuttal nem voltak tagjai es pedig a II. kerületben Dezső Lajos, mint póttag, a III. kerületben dr. Lichtmann Henrik mint rendes es Martonffy Imre mint póttag, a IV. kerületben dr. Hedervári Ernő rendes es Halász István mint póttag, az V. kerületben Tanos Pál es Kőrösi Lajos mint rendes tagok.

Eddig a képviselőnek tagjai még egy ízben sem voltak: dr. Hedervári Ernő, Czipauer János, Kőrösi Lajos es Martonffy Imre.

A képviselő választásokat f. hó 23-án a tisztújítás követte, melynek eredményét lapunk hírovtában találja az olvasó.

Községi képviselő választás Rákospalotán.

A főszolgabíró Ujpest után azaz f. hó 21-en Rákospalotán tartotta meg a községi képviselők választását. Két kerületre van osztva a község, azért a szavazás is kerületenkint két helyen történt. Mindkét kerületben 5—5 rendes es 1—1 póttag volt választandó a kilépett 10 rendes es 3 póttag helyére. Lejárt a mandátumok a következő képviselőknek: Kovács József, Varga Daniél, id. Varga Ferencz, Varga Vendel, Kálmay István, László János, Bossányi László, Komáromy László, Török János es Joó József rendes es Varga Antal, Szűcs József es Juhász István póttagoknak. A szavazás reggel 9 orakor vette kezdetét es délután 4 orakor befejeztetett. Választási elnökök voltak es pedig az I. kerületben: Wagner Manó es helyettese Fellner József, a II. kerületben: Dr. Szabó Ferencz es helyettese Benkő István. Beadatott az I. kerületben 178, a II. kerületben 176 szavazat. Megválasztottak mint rendes tagok az I. kerületben: Dudás András, id. Varga Ferencz, Varga Vendel, if. Varga Antal es Székely Dezső, mint póttag: Adamecz Imre; a II. kerületben mint rendes tagok: Szabó Géza, Varga Mihály, Matuz János, Bossányi László es K. Farkas János, mint póttag: Tanák Pál. A választás teljes rendben tolyt le s az eredmény közmegelegedéssel találkozik. Az általános tisztújítás f. hó 29-en fog megejtetni, melyre a korteskedések

avában folynak. Egy kétségtelen, az tudni-
illik, hogy Tóth István továbbra is bíró
marad.

Társadalmi élet.

Hiába van az országnak gazdasági, mű-
veltségi és nemzetiségi gyújtója a vidéki vá-
rosokban: mintha csak meg volna a csök-
nyösödve a stagnálásban, intenzíve haladni
még sem akarnak.

Hiába a nagy elhatározások: hiába a vi-
dék sajtójának untalan felszólalásai, mégis
nehány évtized sem mutathat fel figyelemre-
mellő és előnyös változást egyik vagy másik
vidéki városban.

Es ezenfelül mindenki és minduntalan pa-
naszkodik a felett, hogy azelet itt lethargikus,
gyölrően egyhangú és nyomasztóan unalmas.

Az életmódban a vidéki intelligencia át-
vette a nagy városok divatát; többet mondok,
még hőbortjait is, de hogy modern szükség-
letkép gondoskodtak volna a vidéken a moder-
n ember szellemi táplálékairól arról szó
sincs.

A nők — kivéven olykor a mesterségesen
készített táncmulatságokat — a férfivilággal
alig találkoznak: a férfiak elvesztik a derült
életkedvet és vagy egyedül a napi foglalko-
zásba merülnek el, vagy lelkük egyébbel be-
nem telhetvén, alantás szenvedélyeknek lesze-
nek rabjai.

Bizony szomorú körülmény ez, a mely alá-
ásza a valódi szellemi és anyagi fejlődés ta-
laját.

A műveltebb osztályoknak nélkülözhetel-
en szükség van a gyötrő napi munka után
szórakozásokra, erkölcsi érzetüket emelő szel-
lemi élvezetekre, nehogy a prozai kenyérke-
reseti pályán szívük elfasuljon, férfias eszmé-
nyek elhomályosuljanak és üdítő szórakozás
helyett sorvasztó kártya és dorbézolási szen-
vedélyeknek essenek áldozatul.

A zárkózott családi élet csendes egyhan-
guságával még nem teszi teljessé a boldogság
eszméjét: mozgalmas és változatos társadalmi
életre volna a vidéken szükség, a mely a ke-
deléyt emelje és az izlést nemesítse.

Az igaz, hogy ennek első feltétele a biztos
anyagi jólét volna és ez most középosztá-
lyunk anyagi ziláltsága idején nincs meg a
maga teljében: a honoráczió és hivatalos pá-
lyák kellő anyagi és morális mellánylást nem
találnak: hanem ez csak átmeneti állapot és a
bomlás fázisából már kezd kibontakozni egy
szilárdabb alapokra fektetett magyar közép-
osztály, mely azonban — a vidék nem nyújt-
ván figyelemreméltó élvezetet és változatos-
ságot — egész figyelmével és érdeklődésével
a főváros felé gravitál, mert egyedül ez képes
a művelt ember egész eszmekörét igénybe
venni.

A vidéken minden csendes és nyomasztóan
egyhangú: az emberek panaszzal fordulnak
egymáshoz, hogy tenni kell, mert nincs tár-
sadalmi élet.

Nos, hát tenni kell! Hisz a társadalmi szel-
lem csirája a legtöbb ember keblében adva
van: csak akarati kell teljes kifejtésére.

A fiatalagnak e téren elsőrangú misszi-
ója van. Ne induljon nagyhangú, de üres szívű
ferfiak után, kiknek lépéit a közügyek eze-
gere alatt hirtvány önérdék vezérli.

Az élet reális oldalának józan kultiválása
mellett ne feledkezzenek meg ama szellemi
érdekekről, melyeknek apolására a fiatal szív
hivatva van. Igyekezzenek a társasélet ne-
mesítésén, az irodalmi s művészeti érdekek
fejlesztésén munkálni.

A családapák viszont törekedjenek arra,
hogy a családi kör nyitva legyen oly tár-
sadalmi érintkezések számára, melyek legalkal-
masabbak a közös művelődési érdekek fejlesztésére.
Ezek a bizalmas érintkezések legfonto-
sabb talpkövei a társaséletnek: erre töreked-
jünk, ha azt akarjuk, hogy a mai sivár tár-
sadalmi viszonyok kedvező fordulatot vegyenek.

Az óhajlás mindnyajunk szívében el: vaj-
ha akaratta erősödnék, s az eddigi közöny he-
lyét élénk érdeklődés, a bizalmatlanságot
nyílt bizalom váltaná fel!

Az újpesti polgári leányiskola ün- nepélye.

Az újpesti polg. leányiskola szoborünne-
pélye f. hó 19-én tartatott meg. Az új iskola-
épület ez alkalommal adott először helyet
ünneplésnek. A növendékek fel 11 órakor

gyülekeztek a földszinti és első emeleti osztá-
lyokban, honnan 11 óra előtt kiváló rendben
felvonultak a II-ik emeleten levő rajzterembe,
mely ez alkalomból impozáns egyszerűséggel
diszítve, fogadta be az ünneplőket.

Valóban megható volt az az ünnepélyes
csend és feyelem, mely a 300-nál nagyobb
számmal jelen volt növendékek között ural-
kodott; a fő falon ott függött ideális szépségű,
finom kivitelű kepe a felső királyi párnak,
mely az izléses dekoráció közepett valóban
megragadó képet nyújtot.

Pontban 11 órakor érkezett meg Tóth Jó-
zsef kir. tan., megyei tanfelügyelő. Illek
Vince esperes plebános, gondnoksági elnök,
Gallauner Luiza igazgató, dr. Venetiáner La-
jos rabbi, Geduly Lajos ev. lelkész, dr. Fa-
rázsóji Béla hitoktató, Baumgarten Etel el.
leányisk. igazgató és a polg. leányiskola tan-
testületének tagjai.

Most feicsendült az ifjúsági dalkör által
énekelve a »Hymnusz«, melyet a jelenlevők
állyva halgattak meg, a magyarok ez imájának
megható hangjai, az ünnepi erőt a szívek-
ben a tetőpontra emelték.

Ekkor Illek Vince állott fel s mondotta
az ünnepélynek megnyitó beszédét, fejtegetve
ezereves multunkat s Istennek kiváló szeretet-
tel a magyar nép iránt, midőn oly ferfiakat
támasztott, kik életükkel és vérével nemcsak
hogy megvédték e hazát annyi századokon át,
hanem dicsőséget szereztek e hazának és
mint a törtenelem kimagasló alakjai most is
minden magyar szívében kell, hogy eljen em-
lékük. Felsőes urunk és királyunk, ki nepe-
nek atyja egyszersmind, Isten sugallatát kö-
vette, midőn a magyaroknak ezereves mult-
jokat megörökítendő, tiz szobrot ajánlott fel.
Végre pedig a királyt eltevte, az ünnepélyt
megnyitottnak nyilvánítja.

Most Gallauner Luiza igazgató lépett az
emléknyre és Vörösmarty e szavaival: »Meg
jönni fog, ha jönni kell egy jobb kor, mely
után buzó imádság epedez, százezrek aja-
kán!« nyitotta meg kiváló lelkesedést keltő
eszmefuttatását, melyben a tiz szobor által
megörökítendő, halhatatlan ósók történetét
ismertette.

Azután *Bujdosó Mariska* IV. oszt. növendék
szavaltá igen csinosan Komócsy József-
nek »Király eneke«-t.

Es újra felhangzott a dalkör *Hazsiánszky
Gusztáv* énektanár kiváló vezetése mellett és
énekelte a Jókai—Hazsiánszky »Király hym-
nusát«.

Erre *Janovics Ida* IV. oszt. növendék sza-
váltá el Rudnyánszky Gyulának »Eljen a ki-
rály!« című költeményét oly lelkesedéssel és
kiváló nagy szavalo tehetséggel elaruló hang-
hordozással, hogy a hallgatókat szinte ma-
gával ragadta.

Végre a »Szózat« magasztos hangjai mel-
lett vegét ért a szép ünnepély, melyhez ha-
sonló keves iskola falai között rendeztek, és
mely a halgatóknak sokáig és kedvesen ma-
rad meg emlékeztetésben. (- ne.)

Heti tájékoztató.

December 31 nap.

23. csütörtök. *Fiktória*, Tegetthoff Vil-
mos, a lissai győző, szül. 1839.

24. péntek. *Adám és Éva*, Erzsébet ma-
gyar királyné szül. 1837.

25. szombat. *Nagykarácsony*, Feszti Árpád
festőművész szül. 1856. Az »Ujpesti keres-
kedő és iparos ifjak önművelődési kör«-nek
működvelő előadása a Colosseumban este 8
órákor, Színter került: »Durand és Durand«.

26. vasárnap. *Iszám tört.* Ferencz császár
beköt. költ. Napoleonnal 1805.

27. hétfő. *János ap.* A magyar zsidóság
egyenjogositása 1867.

28. kedd. *Apró szentek*, Fábian Gábor mű-
fordító, szül. 1795.

HIREK.

*Olaszainknak és munkatársaink-
nak boldog ünnepeket kívánunk.*

— Az ezereves kiállítás újpesti kintuntat-
tjai. Az ezereves kiállítás a következő új-
pesti résztvevők és közreműködők részeseül-
tek kintuntatásban: Weisz Armin és fiai bór-
gyárosok és a »Magyar pamutipar részveny-
társ.« *millemium nagy érmet és okmányt*; Son-
nenfeld Lina és fiai szerszám- és hajószerel-
ési gyárosok, Schellhorn Péter játékkészítő,
Lóty David és fiai asztalosok, Kohn és Fried

olajáru gyárosok, Leiner Fülöp és fiai enyv-
gyárosok és Leiner testvérek enyvgyárosok
kiállítási érmet és okmányt; a közsegi iparos
és kereskedő tanoncok iskolája, Schober Ká-
roly bádogos, ifj. Terhes József fahajóépítő,
Tóth János fahajóépítő és Váradi Adolf
fényképez. *elismerő oklevelet*; Illek Vince
gondnoksági elnök, Gallauner Luiza polg.
leányiskolai igazgató, Bauer Soma rajztanár,
Berger Adolf, a Weisz Armin és fiai bór-
gyárának művezetője és Welim Lajos, a »Magyar
pamutipar rész. társaság« igazgatója *közre-
működési érmet* kapott.

— Az igazgató-tanítók. A vallás- és közok-
tatásügyi miniszter f. evi 71.159. számú ren-
delete értelmében az állami iskolai igazgatók
a tanítás kötelezettsége alól fel nem menthe-
tők, s jövőre a miniszter az igazgató óráinak
helyettesítés útján történt ellátására segélyt
nem ad. A miniszter e rendeletét közölve a
közsegi és felekezeti iskolai hatóságokkal,
óhajtatást fejezte ki, hogy iskoláknál hason-
lóan járjanak el. Vajjon most mikor látogat-
hatják az igazgató-tanítók az osztályokat?

— Berényiné-Hazafy Hermin opera éne-
kesnő legutóbb f. hó 18-án Budapesten a
»Gözhajózási tisztviselők« hangversenyén
csillogtatta remek hangját. *Székelly Annával*
énekelte a kettőt a »Profetas« operából, majd
a Prochlele »Variatiok« előadásával bajolta
el a disztíngvált közönséget. Jatszi könnyü-
séggel dobálódzott hangjával s tiszta kóro-
turájával falat rengető tapsra ragadta a hall-
gatókat. A hangverseny tancz követte, a
melyben művésznőknak reggeli 6 óráig egy
pereznyi pihenője sem lehetett. A rendezőség,
mint halljuk, értékes ajándékkal saundekozik
őt meglepni.

— Vasuti tisztviselők előléptetése. Az ál-
lamvasutak igazgatósága a karacsonyi ünne-
pek alkalmával számos vasuti tisztviselőt lep-
telte elő, ezek közül több újpestit is ért a
szerenese. Előléptet: Egyenesi István mérnök
a IV. rangfokozat 1-ső osztályába, Korponay
Ödön szamtiszt, Reiner Alajos hivatalnok,
Boross Alajos Sándor, Henter Gábor ellenőrök
és Czigane Jenő hivatalnok a IV. rangfokozat
3-ik osztályába, Schmedar József hivatalnok,
az V. rangfokozat 1-ső osztályába, Berger Li-
pól és Grenso Sándor hivatalnokok az V.
rangfokozat 2-dik osztályába, Fleischer Már-
ton, Kratzer József ellenőrök, Jozemkovits
Emil, Pasztory Sándor és Elsner Róbert hiva-
latnokokká és végül Hosvay Berczi magasabb
fogalmazói osztályba. Gratulálunk!

— Az új helyegjegyek. Az 1898. évi január
1-én kibocsátandó új okmány-helyegyek az ál-
lam-nyomdában elkészültek. Összesen 35 fele
helyegyet készítettek és ezek közül 15 fele fil-
lerre, 20 fele pedig koronára szól. A most for-
galomban levő 1883. évből kibocsátott helye-
geket 1898. márczius 31-én vonják be.

— Az »Egyértés« asztallársaság f. hó
18-án tartotta felruházási ünnepélyét a pol-
gári kör helyiségeiben. Ezúttal 32 gyermeket
látta el teli ruhával. Kanovics Zoltán elnök
megható beszédet intézett a gyermekekhez, a
tagokhoz és a vendégekhez. A felruházott
gyermekeket megelőzőleg megfirdették, meg-
nyíraták aztán megvaosoroztaták.

— Kintutatás. (1.) Az »Ujpesti javra« négy-
lete által tartott nepekonyha javára a kö-
vetkező adakozások folytak be: *kézpénzben*:
Egyedi Lajos 25 frt., Salgó Miksa 5 frt., Klein
Ignác 4 frt., Weisz József, Cseh Iván, dr.
Steinhardt Bódog 2—2 frt., Vukitsévi József
1 frt 50 kr., Gyermekbarát egyesület 1 frt 45
kr., Veszprémi József, Silbermann Izidor, Koll-
mann I. Gyula, Kramer Rezső 1—1 frt., Föl-
lát Jakab, N. N., N. N., Gross Ignác 50—50
kr., N. N., G. T. 30—30 kr., Pinter 20 kr., *Ter-
ményekben*: Weisz Armin 10 kgr. hús, Löwy
Armin és fiai 1 zsák 4 sz. liszt és 25 kgr. rizs,
Pinter Gusztáv 25 kgr. bab, Heimler Lajos 10
kgr. arpagyöngy, Deutsch József 20 kgr. lenese,
Fehér János 60 kgr. káposzta. (Folyt. köv.)

— Halalozás. Gerő József az Egyedi szesz-
gyár igazgatója f. hó 20-án este 10¹/₂ órakor
hosszas és kínos szenvedés után meghalt.
Vermérgezésnek lett áldozata. Két évvel ez-
előtt megszurta őt karján egy bőszi elcseléd,
a kit hanyagságaert megfenyített. A két rosz-
dás volt. Erre ő nem gondolt s a jelentekte-
lennek látszó sebet elhanyagolta. Későn vette
igénybe az orvosi kar legkiválóbbjainak se-
gélyét, a vére már meg volt fertőztetve. Több

Vidra Dániel karácsonya.

— Rajz —

Írta: Polgár Kálmán

— Hígyjék el önök, nálam soh'se hordott boldogtalanabb embert hátán a föld golyó-bis! Legalább én — szomorúan merengve ki, jegvirágos ablakomon keresztül — oly elhagyatottnak érzem magamat, mint »I« bíró ur szavaival — kegyes engedelmeivel elve: »egy karaván csapat — az oázistalan sivatagon«!

Hígyjék el önök, nekem esik legkeserűbben, midőn hallok barátaimtól: eredj már világyűlölő pessimistája te!

Oh lennék én edes örömet a legveresebb reményü optimista, csak legalább egy mákszemnyit is adna hát a sors örökké so-várgott álmaimból: jelenemhez! Rózsaszínű — nem, piros, mint a fiamingó legszebb tolla — o'yannak nezuém a világot, barátomul legelkeseredettebb ellenségemet — Árok Tamást is! Ó díjok a gödöri törvényszéken s mellesleg mondva ellenségem, mivel — szerinte — oda mertem arczatlankodni az egyedül őt megillető helyre — írónki állasomra!

Pedig hát — oh, de nem érdemi a haszontalan, hogy foglalkozzam, akaratlanul is, ámbár minden tekintetben alattam áll, (egy dolgot kivéve) — s hogy midőn nekem, valami kedvezé eledelmeimmel kedveskedik a feleségem, hozzánk képest pazarul kiállítva: ók csak hajába krumplival vendégelhetik meg akkor magukat!

Nem rágalmazásból beszélek, — de hibába ki kell mondanom, bármínő gyalázatos tulajdon is — egy kevesse: irigységből!

Egy szobában van velem a hivatalban, a mi mind nem tenne semmit, én meg se látám; de kérem, olyan kegyetlen örömet élvez, ha kinezhat, mind Domitianus, a ki, ha már meg-unta a nagyobb verengést — legyeket fog-dosolt össze s szurkálta őket kejelegve a — gombostűre!

Ha még durván mutatná irántami gyűlö-letet — nem bánám, meg tudnák neki felel-ni; de a mikor veres, safir arczáról, úgy ne-vel, úgy vigyorog rám, az a maró gúnyja, a mi sokszor halálra képes ingerelni!

Tudja kerem, — a jellemtelen! — gyen-geimet, kiismerhetett hamarosan, mert lelke-m nyílt, mint egy gyermeké s tudva ezeket, mindig a legfajdalmasabb oldalról kezdi drasztikus támadásait!

Tudta, menyire kinez vele s mégis leg- nap, álló egész nap beszélt, csak arról, hogy mivel lepik ők meg Árpikájukat, hogy egész esztendőn át gyűlt a perselybe: a fadora, pus-kára, trombita stbre való!

Mintha én oda nem adnám fele fizetése-met azokra, ha volna, kinek ajándékozni va-lamit!

Teljes világeletemben, őszinte vallomá-som után, hígyjék el önök, legszerencsetle-nebbnek érzem magamat Karácsonykor, a mikor minden Isten nyomorultja örül a vilá-gon meg — Árok Tamások is!

A kis Jezus nekem nem hozott soha sem-mit, még egy haszontalan dorombot se; s a mikor az egész világ hívó serege énekelte: »örvendezzen már a világ« — én sírva huz-tam meg magam a legsötétebb zugban, hogy minek is született hát az a kis Jezus, ha én mindig ki megyek az eszéből!

Semmit kérem, soha! Lelkemre mondom, apám a megtestesült szigor volt s rideg, mint a szikla; s mikor könyörgésre fogtuk a dol-got, hogy legyen már, csak egyszer is közben-járónk a kis Jezus előtt; azzal riasztotta szét gyönyörű legvárainknak egész raját, hogy rongyos eszizmánkat, bakancsunkat foltoztatta meg — karácsonyi ajándéku!

A mi, a mint nagyon könnyen érthető — a világ minden eszizmádjaja, susztera, pokolra kívánását vonta maga után.

Ugye bár felig-meddig érteni fogják most már önök azt a dühöt, a mit ilyen alkalomkor az a semmi Árok Tamás támasztott bennem? Ja! — ő kedvence volt a szüleinek, s kis ko-rában, mint Istentől, elrugaskodott elkenyesz-tett kölyök volt ismeretes, három határban! . . . Fördött a jóban, a mig aztan elusztatta szépen mindenét s ide szorult »Gödöribe« — dijuoknak.

Ugy kell neki, egy cseppet se tudok felette szánaakozni, s nagyon kérem erre önöket is — nehogy behálóztassák magukat, hízélgő, kép-mutató modora által!

De nemcsak, hogy gyermekségében ke-gyelte a sors, de még most is megadta neki azt a boldogságot a mi után én hasztalan so-várogtam; van egy kegyes szőke kis gyerme-ke, egy szárnyatlan kis angyal, a kit — fel nem tudom fogni, miként adhatott a sors egy olyan. . . olyan apának, mint a minő Árok Tamás!?

Neki van kiról lehet gondoskodnia, vár-hatja örömmel azokat a napokat, a midőn kedveseiket szokják meglepni az emberek, edes szavaikkal, edesebb emlékeikkel!

Nekem — hat hosszú évi ház-as életem alatt — nem volt egy gyermekem se, hiába volt szegény nóm szomorúsága; a mint mon-dani szokták — s oh réeg mosolyogni is tu-dok rajta! — nálam a golya nem tiszteltelt egyetlen egyszer se! . . .

* * *

Kellemes tavaszi napon történt az az epo-chális dolog, ami engem ohajtott, menyor-szágomba helyezett, s a legboldogabb halan-dók egyikévé lett: ugyanis kedves nóm, elől-tem megmagyarázhatatlan, rejtélyes módon kezdte magát érezni! Rajta kaptam gyakran, a mint edesen merengve mosolygott ma-gában.

Kezdte különösen érezni magamat s ha szentül meg nem lettem volna győződve hü-sége felől, belopta volna magatszívembe a feltekenység!

Egyszer régi ohajaként jelenté ki előltem, mennyire szerette ő hosszabb időre szület meglatogatni, kik N-ben meglehetősen álla-nak. Én engedék kérelmenek, hiszen szegény-ke mellettem csak szomorúságra kell, arra hájtotta le a fejet; az edes szülői házban fel-üddül majd a lelke egy kisse!

Különösen megremegett, mikor kikisérve az állomáshoz — keblemhez szorítam. Neve-telt boldogan s valami különös, izgatott ha-lároztalanság tükröződött le egész valójáról, mintha mondani szeretett volna valamit, de se nekem, se neki nem volt már időnk a köl-esönös magyarázatra a sielő vonat miatt. Csak annyit sugott felem: »Istén áldjon meg ne legy szomorú, boldog leszesz«!

Ót álló hónapig, csupán ezeken a szava-kon tünődtem, úgy, hogy egyszer csak újra a Karácsony állott előltem.

A sürges-forgás, a kivilágított ablakok, mint midőg, úgy most is lehangoltak, a mi-dőn a láviro kihordó szavát hallom a hátam megett. A láviraton ez volt írva:

— Jöjj azonnal N-be, örömmel várunk — »kellen«!

Lelkemre, úgy megzavartak e szavak, hogy gondolkozni se voltam képes, midőn nóm la-tására sieltem.

Nóm szobája f le haladva, gyermeksis-ütő meg fülelmet s a mint belépek: likamat láttam magam előtt, karjában egy kis, eleven bábuval.

Megértettem mindent! Átöleltem kedve-scimet az öröm kitörő zokogásával, magam-hoz szorítam kis magzatomat, fel és alá fut-kozva vele a szobában, úgy hogy majd meg-fojtottam szegényket! . . .

Megszüntem abban a pillanatban vilá-gyűlölő lenni. . . megboesátottam — meg Árok Tamásnak is; hisz az én legelső kara-csonyi ajándékom volt a legeslegszebb a vi-lágon, s én legboldogabb a halandók kö-zött!

Karácsonyi mese.

*Szegény apának otthon a kis fia:
Karácsonyest van — s nincs mit adnia.
Nem jut se játék, sem egy gyertyaszál . . .
Az utca sarkán mozdulatlan áll.*

*Sűrű-forog föl és alá a nép . . .
Szívbe tör nyílat, bármerre lép;
Szél hordja szét a hó szilánkjait;
Mindenkét víz magával valamit.*

*Boldog szülők! . . . Az mily gyorsan halad!
Tán kinéséket rejt a kabát alatt?
Vállára ez karácsonyfát emel . . .
Fájó szívéből sóhaj roppen el.*

*Hát árva koldus ő legyen csupán?
Hadd nyúljon inkább a másé után!
De nem! nem! Ádott szent karácsonyest!
Ne érje szenny a lelket! . . . S futni kezd.*

*És jut hazáig . . . Lázasan piheg . . .
Fél ajtaját ily arczczal nyitni meg.
Nem! nem! . . . Simuljon el bü és harag!
A szemek is csak titkon sirjanak!*

*S belép a szűk szobába . . . Hü neje
Szerelmes csókban összeforr vele.
»Nézd, nézd! — susogja van karácsonyunk!
Nézd, mily vidám, mily boldog a fiunk!«*

*Az apa fölne z s álméllködva áll:
Egy tört fenyőág s egy kis gyertyaszál,
Csak ennyi, nem több; — ez jutott neki . . .
És a gyerek, lám, hogy dédelgeti!*

*A gyertya ég az egy szál kis fenyőn.
»Jézuska küldte, ugy-e én szülöm!
Jézuska jó, s ha én is jó leszek,
Szeretni fog! . . .« csacsogja a gyerek.*

*A csüggedt férfi ajkán ég a láz.
Ráhajlik a nő s halkán magyaráz:
»Az este kinn a lépesőn lettem én . . .
Sok ur lakik a házban, — fölvevém.«*

*És a fieska játszik boldogan;
Tapsol, dalol . . . karácsonyeste van.
S mikor kilobban a kis gyertyafény,
Elalszik édesanyja kebelén.*

*S a mint lezárja két fáradt szemét,
Órangyal órja csöndes, szenderét:
Álmában is még jóízűt kaczag;
Vele bohó tündérek játszanak.*

*Fönn jár az égben: játszva ért oda,
Nem tévedett el — és ez nem csoda:
Egy kis fenyő s egy gyertyaszál elég,
Hogy megmutassa, merre van az ég.*

Rudnyánszky Gyula.

Karácsonyi ünnep Bethlehemben.

Egy keleti utazó naplójából közli:
Erschinger Jánosné.

Ki valaha külföldön, távol öveitől töltött már egy karácsony ünnepet, — írja az utazó — el tudja képzelni, minő gondolatok és érzések vettek erőt rajtam, midőn egyik december 24-en Jeruzsalem-től — Bethlehemig utaztam. Hiszen semmi, de semmi se emlékeztetett házámra, ha csak nem a végtelen ellentét: itt-hon hó és jég, itt felhőtlen kék ég és ezen ev-szakban is meg égető napsugár; itthon feny-vesek, melyeknek sötét zöld színe oly szépen ervényesül a csillogó hóval borított tájakon, — itt a magasztok kopáron állanak, csak itt ott tarkázva egy-egy csoport olajfától; olthon nyakig beburkolva rohannak el mellettünk az emberek, hogy minél hamarább a kellemes, melegét árasztó kalyha mellett pihentessek dermedt tagjaikat, — itt az arabokat térdig felgyűrűkőzve láthatni számaron vagy tevéjü-kön; ott örömteljes várakozás az arczokon telve örömmel vagy hánattal, — itt az örök, meglörhetetlen nyugalom ül a keletinek arczán, amint felénk kiállja egyhangú »Marhaba« (üdvözöllek) köszöntését.

Igazán a karácsonynak, az ifjúság e ked-ves ünnepének néztem elebe? És mégis kara-csony volt; hiszen útban valek Bethlehem felé, hogy a keresztények ünnepelését, Jezus szülő templomában megtekintsem és e gon-dolat varázsa aztan kárpótolt némileg azért, a mit ma különben nélkülöztem.

Sokat reméltem a látandóktól, mert hiszen már majd egy esztendeig időztem a szent föl-dön és nem egy szertartást láttam már itt. Azonban közeledtem célo-m felé, útközben végtelen magasztos érzés fogott el, — minő érzés is az, midőn alkalmunk nyílik azt a hely-et láthatni, hol üdvözítőnk született és sze-repell. Mögöttem feküdt a történelmi nevezet-ességű Rachel sirhalma, az izraeliták szent-sége és végre elém tárult a festői fekvésű Bethlehem.

A város látkepe rendkívül kedvező, a gon-dos velések a nép szorgalmáról tanuskodnak, a sok szőlő és gyümölcsös beigazolják a »Ke-nyér hazája« vagy a mint az arabok mondják: a »Hus hazája« elnevezést. A város maga két halmon fekszik, egy nyugati és egy keleti

halmon, melyeket egy nyereg alaku mélyedés köt össze. A város belseje se mutatja azt a szegénységet, melyet rendszeren a keleti városokban láthatunk. A kép kiegészítésül szolgál a szűk utcák, melyen festői egyvelegben sűrű-forog a legkülönfelebb nemzetiségű és viseletű nép, a benszülöttek magas alakjuk, nemes arcvonásuk, de sajnos — tisztatlanságuk által is kitűnnek.

A bethlehemi férfiak viseletre nézve alig különböznek a többi arabtól, annál inkább különböznek a nők. Emleítésre méltó, utóbbiaknak sisak alaku fejdísz, mely arany és ezüst penzekkel van beaggalva, mely ezüst karpereczükkel együtt képezi egész vagyontukat, egyszermind büszkeségüket. Ezen ékszerekért válik a nő akaratnélküli rabszolgájává férjének.

A bethlehemiak számra nézve vagy 3000, majdnem mind keresztények, jobbra görög-keletiek és római katolikusok.

Megható jelenet volt a beitalai római katolikus érsek megérkezése, kit a nép lelkesülten fogadott, kinek közelébe jutni volt mindenkinek főlörékvése, hogy kezét, vagy legalább köntösét megéssokolhassák.

Az érsek ünnepélyes bevonulásával kezdődtek meg a Helena templomban a karácsonyi szertartások. A templom előtti tér a zsúfolásig megtelt különféle nemzetiségi világi és zárdai papokkal, seminaristákkal, zarándokokkal és török katonasággal, — utóbbiakat minden alkalommal felhasználják a rend fenntartása czéljából.

A bevonulás után nagy körmenet indult meg a szentély felé, melyben az érsek is részt vett. A éjjeli szertartás este 10 órakor kezdődött, mely három részből állott: az éjjeli miséből, az ünnepélyes nagy miséből és a körmenetből le a kriptába. Az éjjeli mise és a nagy mise a róm. kath. Katalin templomban tartott meg. A nagy misében a „Gloria in excelsis“ gyönyörű hangoktól énekelve, valóban lélekemelő, magasztos volt, mely eltörülhetetlen benyomást tett a jelenlévőkre. A templomban az egyik oldalon a földre kuporodva ültek a nők, a férfiak körül álltak levett turbánnal, a mi feltűnt nekem, tudva, hogy keleten a férfiak fedett fövel lépnek a templomba.

Az egész szertartás, valamint a valóban bibliai viseletű, tarka nép-egyveleg megkapó képet nyújtott. Az „Incarnatus est“ elhangzása után felhangzott az ének, mely a körmenetet jelezte. A körmenet a Helena templom kereszt hajójába indult, hol a kriptá lejáratá van. Elöl mentek: az előjáróság, idegen küldöttségek, a püspökök és török katonaság, mi különös ellentétet képezett, ekkor következett díszes ornatusban az érsek, karján vitte a gyermek Krisztus szobrát.

A kriptában megérkezve, komoly szertartások közepett mondatott el Jézus születése a jászolban, szegénysége és szenvedése, mire Krisztus szobrát az érsek az ott felállított jászolba elhelyezte.

Most következett több mise, melyeket itt a szent kriptában tartottak.

En elmerengve állottam és figyeltem a szertartásokat, hiszen oly szent és oly borzalmas emlékek tárultak elém a multból.

Krisztus születése mely, e helyet megszentelvé, az üdvözítő végnélküli szenvedése és az a sok vér, melyet a keresztények e helyért ontottak — és ama sanyargatásért, melynek a zarándokok ki voltak téve a mohamedánok részéről.

Szinte, mintegy nehéz álomból felébredve gondolék hazámra, hol a hóval fedett tájakon e szent napon a csillogó hó világitása mellett mennek a haranghívásra a kicsi temlomba — és szerény otthonomra, hol illatos zöld fenyő, megrakva a figyelem jeleivel s kicsi gyertyáival jelképezi az örök vilárosságot, mintha érezném a finom fenyő illatot, mit itt nélkülözniöm kelle. Minő más itt minden, megkapó, szép és magasztos, de az otthoni képet nem bírja elhomályosítani mégsem.

Vigasztalás.*

Ötvenkétévi szolgálat utá nyugdíj kapott az iskolamester; egy negyedrészt az új tanító fizetéséből, akinek száz veka csós tengerit és hatvan kereszt szemetet adott a hívők serege.

A tavalyi nagy télen, midőn az uraság

*) Mutatvány *Bartha Miklósnak* a „Magyarország kiadásában megjelenő „Hangulatok“ című művéből.

kegyéből száraz ágat ment gyűjteni az erdőbe, elfagytak a lábai. De — ha széken ülve is — még mindig meg tudta a kisebb harangot huzni, s így az anyjuk, aki vakon sanyalódik és betegesen évek óta, nem látott nagy szükségét. . . . A gazdagok nem sejtik, hogy milyen kevéssel éri be az ember, mikor nincsen több.

De elkövetkeztek a rossz napok. A szegény iskolamester gutaütéssel látogatta meg az Isten. Ezentul egyik karját nem bírta. Felkézre pedig még a kis harang is igen nehéz volt. Megpróbálta kétszer, háromszor; de nem sikerült.

A kis csupor ürester maradt. Egyszer a szomszéd bérese szekeret kent, s mikor a tengely jól átcsirosodott, eldobta a megmaradt háját. Az öreg iskolamester átszóllott a palánkon:

»Add nekem!»
— Csak nem akar rántást keverni velem!
— röhögött hetykén a béres és átdobta a hulladékokat.

»Az is meglehet . . . megpróbálom . . . talán csak fel tudok mászni.« . . . motyogott magában a szelid öreg.

Azután neki indult a toronynak. Fáradságos, hosszú és keles ut volt az, a meredek és sötét lépcsőkön. Végre feljutott. A haranglábbhoz vánszorgott, megkente a harang tengelyét és perselyét, s libegve és reménykedve csoszogott lefelé.

Most már tán könnyebben jár!

Jött a vécsernye ideje. Az öreg oda czamogot a csüngő kötélhez. Előbb imádkozott. Azután eldudolta a XC-ik zsoltárt: »Te benned bízunk eleitől fogva.« . . . Ekkor meg fogta a kötelet. Keze reszketett. Egy jó asszony tegnap még hozott egy fányér aludt-tejet a szegény anyjúnak, de még ma semmitsem evett. Ha legalább burgonya volna és tűz, ami mellett meg lehessen főzni!

Megint imádkozik. Az imádság erőt ad. Ekkor meghuzta a harang kötelet s aztán visszabocsátotta. Megint meghuzza, megint visszabocsátja . . . Most pedig hallgatódzik, szél-e a harang? Két nyomorult élet függ ettől a hangtól.

Azonban csend van mindenfelé. A templom szörnyű csendje, mikor az Isten nem ad választ a könyörgőnek. Rémesebb ez a sir csendjénél.

A kínos próbát ismétli. Kétségbeesve rángatja a harang kötelet. Megint csak az a rémes csend. A füléhez kap, talán megsiketült? Reménykedve néz föl a torony ablakába. Háttha mozog, háttha szól a harang s ő csak megsiketült. De a kis harang nem mozdult.

Tántorogva indul haza a boldogtalan ember. Otthon így szól hozzá a vak asszony: »Hoztál egy kis tejet, édes öregem?«

A vén iskolamester úgy érezte, mintha szíve dobogása meg akarna állni. Nehezére esett ez a pár szó:

»A harangozó tehene elrugott. . . . De azért ne búsulj!«

Vigasztalásul még hozzátette: Hiszen mindnyájan meghalunk.«

Tünődések.

A hízogó a legjobb gondolat-olvasó: ő mindig pontosan megmondja neked a mit gondolsz.

Nagyon sok az ostoba ember. Sőt egygyel mindig több van, mint a mennyit az ember gondol.

Vannak emberek, akik soha sem tudnának olyan magasra emelkedni, mint a mennyire fel tudnak mászni.

Egy szem igazságból a hazugság süt magának kenyeret.

Megvetni az életet és felni a haláltól — ez az egyenes ut a bolondok házába.

A harang és a dob egymással atyafiságban vannak. Ha valamely adósságot a nagy harangra bíznak, hogy fizesse ki, akkor segítségére jön neki a dob.

Két dolgot van ami legjobban meglepi a férjet: az *ikrek*.

Betegség van ezerfele-egészség csak egyféle.

Szaftos mondások.

A jó asszonyt sokan szeretik — a rosszra még többen.

Ruzsnya legénynek hamarosan kerül felesége.

A szerelem még a szamarat is átkergeti a tűzön.

Első szerelem van, de utolsó nincs.

Valódi férfi szembeszáll a közlélemény-nyel. Valódi nő kitér előle.

A nő uralma a legbarbárabb, mert tudja, hogy nem soká tart.

Két szerelmes van, a ki ép oly sajnálatra-méltó, mint nevelés: egy, a ki önmagába szerelmes, és a ki a — saját anyósába szerelmes.

Ne haragudj ellenségeidre, mert azok legalább nem esznek meg.

Szabadalmi ügy.

Sovány Berezi mucsai néptanító és 300 frtos magyar alattvaló szabadalmat nyert az ő nagy hírre vergődött *pofozó masinájára*.

Doktorok egymás közt.

— Gratulálok, kedves kollega ur, hogy fel-találta a rákgyógyítási modját.

— Bocsánat nem en találtam azt fel, hanem az ösesem. . .

— Akkor hát azért gratulálok, hogy nem ön találta fel.

Szórakoztató.

Szótagrejtvény.

ra, a, is, vos, ró, dár, ká, czint, mun, kas, ka já, la, csy, ó, or, ten, sa.

1. Illatos virág.
2. Nem szivesen látott vendég.
3. Felvidéki város.
4. Férfi név.
5. A legfelsőbb lény.
6. Híres festő.
7. Minden házban nélkülözhetetlen.
8. Ravasz állat.

Ezen szótagokat úgy kell összerakni, hogy a szavak kezdőbetűi felülről lefelé olvasva a legjelesebb író nevét adják.

Számrejtvény.

1. 2. 3. 4. Mindenki olyan akar lenni.
  10. 4. 5. 13. 5. 1. 2. Egy jeles író álneve.
  10. 6. 8. 2. 1. 17. 6. Ritkán található.
  6. 7. 5. 13. 8. 10. 4. 17. 13. Egy híres költő neve.
  15. 10. 16. 8. 9. 7. Város a Balaton partján
  18. 8. 13. 14. 10. 9. Szép leány név.
  12. 11. 12. 13. 3. 9. 7. 10. 16. 12. 11. 14. 10. 6
- E rejtvény szerzőjének neve.
1—18-ig Br. Eötvös J.-nek egy szép mondása.

Koczkarejtvény.

Megfejtendő lövgrás szerint.

ak-	ze	ha	lo	lesz	Neved	tem,	tos
hogy	bo	kor	ném.	gyöz	gasz	Neved	del
az	kem	dal	egy	kes	És	di	Ma
góm	kor	tes	ne	a	bu	é-	lén;
ké	se'	ra,	je	gá	ge	nek	kás
az	vár.	A	har	a	é-	lág	du
faj!	Ha	lesz	szem-	del	lok	reg	dő
Jó	akkor	Neved*	tán	czok	tő-	in	vi

Az induló pont *-al van jelölve.

A megfejtéseket 1898. évi január hó 3-ig kell bekü deni.

A helyesen megfejtők között egy érdekes regényt fogunk kisorsolni.

A megfejtéseket, a megfejtők neveivel lapunk III. evfolyamának 1. számában, azaz 1898 január hó 6-án fogjuk közölni.

kinos műtétnek is alá vetette magát, sajnos, minden siker nélkül. Kitűnő férj, szerető apa, jó barát, hű czimbora volt ő. Elhunytát barátain, ismerősein és rokonain kívül neje született Hirsch Helén és leánykái Böske és Piroška gyászolják. Temetése szerdán délután ment vegbe nagy részvét mellett. Legyen neki könnyű a föld.

— **Az első fecske.** A jövő farsang első hírnöke — az első bali meghívó már megjelent. Ez az Ujpesti izraelita nőegylet báljának díszes meghívója, mely következőképen szól: **Meghívó.** Az »Ujpesti izr. nőegylet« 1898. január hó 15-én a Colosseum összes termeiben, a helybeli szegények javára zártkörű bált rendez. Kezdeté este 9 órakor. Belepti-díj: személyjegy 1 frt., családjegy (1 ur 2 hölgy) 2 frt. Felelőfizetések a jótékony cél iránti tekintetből köszönettel fogadtnak és hirtalpig nyugtáztatnak. A bál iránt, mely minden évben fényesen szokott sikerülni és kellemes emlékekkel lezajlani, nagy az érdeklődés.

— **A »Durand és Durand« Ujpesten.** Az »Ujpesti kereskedő és iparos ifjak önművelődési kör« nagyszabású előadásra készül szombaton, karácsony első ünnepén. Akkor fogja a Colosseumban előadni a vígszínház egyik leghatásosabb műsordarabját, a *„Durand és Durand“*-ot. Ez a francia bohózat amilyen hatásos, éppen olyan mulattató is, mely mind a három felvonás alatt mindig derűltégekben tartja a közönséget. A bohózat szereplői mindent elkövettek, hogy minél sikeresebben oldhassák meg feladatukat, mert a próbák után itélve előre jelezhetjük, hogy mindegyik jó megállvány helyét, az előadás fényesen fog sikerülni és a közönségnek ritka élvezetes esetet fog nyújtani. A minél a hangulat mutatja az előadás iránt nagy érdeklődés mutatkozik, minél fogva remélhetőleg az előadás nagy közönség fog résztvenni. Az előadás kezdeté este 8 órakor lesz. Belepti-díj: személyjegy 60 kr., családjegy 1 frt 20 kr. Az előadást tánc követi.

— **Az »Ujpesti izr. iparos és kereskedő ifjak egylete«** f. hó 18-án tartotta első hangversenyt a Colosseum nagytermében. A nagyterem egészen megtelt közönséggel, s mondhatjuk ez volt az első hangverseny a teli szezonban, amelynek összehozásáért legelső sorban a művészetért lelkesedni tudó rendezőseget illeti a dicséret, mert mi már annyira megszoktuk ifjainktól a napirenden levő műkedvelői színi előadásokat, hogy szinte újdonságszamba megy az ilyen hangverseny. A pompásan összeállított műsor első pontját Klein Anna kisasszony zongorajátéka képezte. A közreműködött kisasszony igen szépen játszotta el Liszt XIV.-ik Rapsodiáját, melyet kétszer is megismételtett a közönség. Ezután Aranyiné Lange Emilia urhölgy hangverseny-énekésné énekelte a nagy áriát az »Aida« című operából, melyet Erkel Gyula kísért zongorán, ugyszintén a »Non è ver« és »Dai« ifj. Toldi Lászlótól. Török Irma, — Kozma Andorlól »A béka« című költeményét szavalta el igen ügyesen. Majd Odrý Zuárd énekelte »Tairfax« áriát a »Gesák« című operéttől olyan szépen, hogy másodsor is meg kellett ismételnie. Végül felemlítésre méltó a fiatal Kocsány Gyula is, ki igazán olyan ügyesen kezeli hegedűjét, hogy a hallgatóságot egészen magával ragadja: a tapsok persze itt sem hiányoztak. A műsor után tánc következett, melynek a hajnali órák vetettek véget. Az első negyest 60 pár táncolta. Ott voltak asszonyok: Steiner Adolfné, özv. Kraudy Sarolta, Klein Zsigmondné, Eichel Jakabné, Spinner Lajosné, Márkus Miksáné, Rapraport Morné, Wachslér Adolfné, Dr. Lichtmann Henrikné, Deutsch Józsefné, Zsuzs Samuné, Ritter Farkasné, Ehrenwald Beláné, Rosenthal Zsigmondné, Schwartz Jakabné, Graner Márkusné, Weingarten Zsigáné, Dr. Führer Simonné, Dr. Kiss Sándorné, Bauer Samuné, stb. Leányok: Kiss Cecília, Hirsch Gizella, Klein Anna, Lipner Juliska, Weisz Gizella, Klein Berta, Weisz Ilonka, Márkus nővérek, Kiss Jozefin, Klein Eszti, Klein Francziska, Rein Zsófia, Klein Herminka, Reichsmann Irén, Frer Aranka, Klein Irma, Dicker Adél, Samuel Fanny, Deutsch Berta, Rösztler Berta, Wachslér Róza, Klein Ida, Deutsch Etelka, Berger Rozsika, Ritter Ilona, Weidlinger Tinike, Tisch Jozefin, Lerner Klárka, Róth Róza,

Klein Irén, Deutsch Herrin, Rösztler nőv. Deutsch Terez, Deucht Paula, Jenny Svartz Róza és Mariska, Farkas Ilka, Biedy Hedvig, Förster nővérek, Kohn Irma stb.

— **Az idegesség áldozata.** A századvégi divatos betegségek, az idegességnek újabb áldozata van. Antó Béla budapesti születésű 19 éves bölcsészethallgató pénteken délelőtt Rákospalotán Erdősor-utca 14 sz. a. lakásán fölé lőtte magát s nyomban szörnyet halt. Autót a tulfeszített szellemi munka tette tönkre. Idegessége az utóbbi időben oly nagymérvűvé vált, hogy hozzátartozói aggódva miatta, folyton szemmel tartották. Az éber őrizetet ma mégis kijátszotta s felhasználva a kínálkozó alkalmat, öngyilkossá lett. Halála előtt egy levél írásába kezdett, de csak a következő két szót írta le:

Öngyilkossá leszek . . .

Az okot, hogy miért, már ugyanis tudták hozzátartozói.

— **A krajczár vége.** Ez a szép, de nem magyar hangzású váltópénz is végét járja. A pénzügyminister rendelőleg intézkedett, hogy az Ausztriai értékű egy krajczaros rez váltópénz a forgalomban csak 1898. évi június hó 30-ig fogadható el, az állampénztárnak és hivataloknak pedig 1899. évi december hó 31-ig respektálják, azután sem anyagi értékük megterítése mellett sem fizeteskép nem fogadják el és nem váltják be.

— **Szerencses nyerő.** Egy tiszakorsai lakos, ki üzleti dolgait ez egyszer személyesen akarta itt egy ujpesti kereskedővel lebonyolítani, ez alkalommal az »Első Ujpesti bank- és váltóházban« Árpád-ut 12. vásárolt egy 2 frtos jótékonyezelű államsorsjegyet, a melylyel az e hó 16-án megejtett húzáson 10,000 koronát nyert.

— **Nincs többé lovasut.** A székesfőváros utcairól letűntek az osdi lovasutak és a közúti vasutársaság összes vonalain hétfő óta villamos kocsik közlekednek. Ez a modern haladás bizonyára a székesfőváros előnyére van.

— **A »Magyarország«** politikai napilap ez idő szerint a legjobban szerkesztett lap az országban. Legelsőrangú írónk és publicistánk ma kétségtől a Magyarországra irnak. Első sorban Bartha Miklós, az orszagnak ma legragyogóbb tollu publicistája, továbbá Pázmány Dénes, Hock János, maga a főszerkesztő Holló Lajos, Hentaller Lajos, Inezdy László stb. napról-napra a legelénkebb és legelévénkebb teszik a magyar olvasóközönségnek ezt a kiválóan kedvelt lapját. A *Magyarország*-ban jelennek meg azonkívül Móra Istvánnak országsszerle feltűnést keltő tárcái. Ugy, hogy aki eleven, jól értesült és igazán elsőrangú hírlapot akar olvasni, az bátran a Magyarországhoz fordulhat. A *Magyarország*-ot nemcsak nemes, előkelő hangja, egyenes, nemzeti irányja és minden tekintetben hozzáférhetetlensége, teszi a magyar olvasóközönség előtt becsossé, hanem az is, hogy a család minden tagjának nyújt kellemes szórakozást. Tárcái, regényei, eleven hírei, párisi divatlevei stb. a legkedvesebb olvasmányt képezik a *Magyarország* az éjjeli postáival küldetik szét, úgy hogy reggel már az ország leglátványosabb részeiben is ott van. Mily előny ez a hivatalnoknak, földbirtokosnak, kereskedőnek, iparosnak és minden intelligens embernek, hogy *más lapokat megelőzőleg* olvashatja már reggel mindazt, ami az országban és külföldön történik. Az országgyűlést, a hivatalos közléseket, a bel- és külföldi zárlatokat szóval mindazt, ami nemcsak érdekes, de az illetőnek állására és üzletére is befolyással van. Tudjuk, hogy mily előnyösen használják fel egyesek, ha valaki egy nappal, vagy fel-nappal el van maradva az eseményektől. Aki ma egy fontos hírt előbb tud meg, az merhetlen előnyben van a többiek felett. A *Magyarország* mindenkire nézve lehetővé teszi ezt a korai és megbízható értesülést. Ez biztosította a *Magyarország* részére azt az óriási elterjedést, aminek ma örvend. A *Magyarország*-ra legezelszerűbb *postautalványon* előfizetni, akár egy hora, (1 frt 20 kr.) akár egy negyedévre (3 frt 50 kr.) Cím: *Magyarország kiadóhivatala Budapest, Sándor-u. 2.* A félévi előfizetési díj 7 frt, az egész évi 14.

— **Kitüntetés.** Mauthner Ödön hírneves magkereskedőnek ismét kitüntetés érte. Ugyanis a szerb udvar részére évek óta szál-

lított kitűnő magvaiért karácsonyi ajándékol szerb királyi udvari szállítóvá nevezetett ki.

— **Tisztújítás Ujpesten.** A járási főszolgabíró f. hó 23-án ejtette meg az előjárósági tagok választását. Megelőzőleg az új képviselőtestület alakult meg és egyben megejtette a kijelölést. A községi bírói állásra jelöltettek: Lindt János régi bíró, Rákóczy Aladár fogysztási főnök és Reiter György háztulajdonos. Névszerinti szavazás kéretvén, a választási elnök azt elrendelte. A szavazatok összehesámítása után Ivánka Pál főszolgabíró választási elnök d. u. 1/4 órakor kihirdette az eredményt. E szerint szavazott Lindt Jánosra az I. kerületben 209, a II. kerületben 161, a III. kerületben 113, a IV. kerületben 102, az V. kerületben 94 választó. *Rákóczy Aladár*ra az I. kerületben 24, a II. kerületben 45, a III. kerületben 72, a IV. kerületben 96 és az V. kerületben 62 szavazó. Reiter Györgyre csupán az I. kerületben esett egy szavazó. Vagyis leszavazott Lindt Jánosra összesen 679, Rákóczy Aladár 299, szavazat: Reiter Györgyre 1 szavazat. Ezen leadott szavazatok alapján Lindt János 379 szavazattöbbséggel községi bírónak jelentetett ki.

A mennyiben Reiter Györgyre csak 1 szavazat adatott le, érdekes konstatálnunk azt, hogy az Tanos Pál ujpesti állami anyakönyvvezető volt. Ennek utána következett a törvénybíró választás. Ezen állásra szinten névszerinti szavazás kéretett. A főszolgabíró azt el is rendelte. A községi képviselőtestület ezen állásra jelölte: Kárpáti Józsefet, Hochbaum Jakabot és Winkler Lajost.

Alig hogy a szavazás megkezdődött Kárpáti József visszalépett, mindamellott a szavazás folyt tovább, mert Winkler Lajosra is lehetett szavazni. Szórványosan jelentkezven a választók, Ivánka Pál főszolgabíró választási elnök a zárórát 4 óra 30 perczre tűzte ki. A szavazatok összehesámítása után kitűnt, hogy *Hochbaum Jakabra* szavazott az I. kerületben 46, a II. kerületben 43, a III. kerületben 26, a IV. kerületben 28 és az V. kerületben 41; *Kárpáti Józsefre* az I. kerületben 5, a II. kerületben 12, a III. kerületben 19, a IV. kerületben 22 és az V. kerületben 5 szavazó. Winkler Lajosra egyetlen szavazat sem adatott le. E szerint szavazott Hochbaumra 184, Kárpáti Józsefre 63 szavazó. Eredményként 121 szavazattal Hochbaum Jakab jelentetett ki megválasztott törvénybíróvá. A pénztárnoki állás közfelkiáltás útján Radics David eddigi pénztarossal tölletett be. A községi állásra jelöltettek: Karies Jeromos, Busfy István és Konyha Geza. A választási elnök nem tudta megállapítani a többséget s azért ezen állásra is névszerinti szavazást rendelt el.

A szavazás eredménye meglepetést okozott. Busfy István, a ki egyhangu megválasztására bizton számított, kibukott és helyette az előző nap szoba került Karies Jeromos, nyugalmazott közös hadseregbeli százados, volt egyizben ujpesti bíró, választatott meg elleneben 48 szavazattöbbséggel. Az esküdtsegre Kuthy István és Gerő Zsigmond közfelkiáltással választattak meg. Aztán következett a Diamantstein Lajos, Klein József és Benkovics Imre közti választás. A főszolgabíró nem tudta megállapítani, hogy Diamantsteiné-e, vagy Kleine-e a többség. Ezért megszámlálta a választókat, a mikor kitűnt, hogy Diamantstein esküdttségét 43, Klein Józsefet pedig 53 szavazó kívánja. E szerint esküdtnek 10 szavazattal Klein József jelentetett ki megválasztottnak. A többiek aztán ismét közfelkiáltással választattak meg. Ezek Latisz János, Erős Antal, Winternitz Gyula, Korponay Ödön, Barth Mor, Dória Károly, Lorbersbék Kálmán.

Meg végül megjegyezhetjük, hogy a választás megejtése minden izében megfelel a törvény szellemének s ezért Ivánka Pál főszolgabíró, a ki egy pillanatra sem sértette meg az igazságot, a méltányosságot, feltétlen dicséret illeti.

A választás megtörtént, nyugodjunk bele annak eredményeibe és ünnepeljük a karácsonyt bekeben — örömeik közt.

— **Előadás az új olvasás tanítási módszeréről.** Budinszky Karoly székesfővárosi tanító e hó 28-án d. u. 3 órakor a virág-utcai elemi iskola egyik tantermében előadást tart, új olvasás tanítási módszeréről, melyre az érdeklődők meghívotnak.

A közönség köréből.*

Kötelességemnek tartom a hallott pletyka után Ujpesti közönséget felvilágosítani, hogy amidőn én az ipartestület elnökségét elváltam határozottan kijelenttem, hogy minden befolyás nélkül s partatlánul fogom ezen állást belőlni; még is azt kell hallanom, mintha én azon kifejezést használtam volna, hogy csak úgy vállalom el az elnökséget, ha a választmányba *zsidókat* nem választanak.

Ezekre nyíltan kijelentem, hogy a ki ezen aljas hírt, akár rossz indulatból, akár ostobaságból terjesztette, a míg azt be nem igazolja, haszontalan rágalmazó. *Busfy.*

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Szerkesztői üzenetek.

Alfa. Névtelenül beküldött kéziratokat nem veszünk figyelembe.

H. A. Gödöllő. Nem közölhető.

Laptársnak. A cserépdányt megindítottuk.

Erdeklődőnek. Magánügy, a papirkészítésbe vándorolt.

X — y — nak. Mi nem vagyunk gondolatolvasók, hogy az önök ügyeiről minden értesítés nélkül tudomást szerezhessünk.

Nyujtsunk kezet a szerencsésének!

A magyar kir. szab. osztálysorsjáték III-ik huzása már január 4 és 5-én lesz.

Főnyeremények: 80.000, 30.000, 20.000, 15.000, 10.000, 5000, 2000 és 1000 korona.

A vétel sorsjegyek árai ezen huzásra:

$\frac{1}{1}$ egész sorsjegy	--- 32 frt	$\frac{1}{4}$ negyed sorsjegy	--- 8 frt
$\frac{1}{2}$ fél	--- 16 >	$\frac{1}{8}$ nyolczad	--- 4 >

Kapható a magyar kir. szab. osztálysorsjáték foelarusítójanál

Márkus Sándor

Ujpest, Arpád-ut 12-ik szám.

Megujítások csak e hó 26-ik fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

„Képes Családi Lapok“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok“ már a XX-ik évfolyamába lépett. Önerzetel jelentjük ezt a tény a magyar olvasóközönségnek akkor, midőn egyuttal felhívjuk, hogy legyen szives továbbra is azon érdeklődést tanusítani lapunk iránt, melyet eddig tanusított.

A „Képes Családi Lapok“ multja legjobb bizonyíték a mellett, hogy míg egyrészt hezagot pótolunk, másrészt az olvasóközönség igényeit tökéletesen kielégítettük. Ismétellen emondhatjuk, hogy kifizőlt ezünnakat elértük, mert lapunk jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család kedvelt házi barátja.

A „Képes Családi Lapok“ fennállása óta már több hasonirányú vállalat támadt, melyek részben megszűntek, részben tengődnek. Nem kutatjuk az okokat, hanem egyszerűen megköszönjük az olvasóközönségnek bizalmát s újból kérjük: előlegezzék azt nekünk lapunk XX-ik évfolyamára is.

A „Képes Családi Lapok“ a legolcsóbb és azért a legterjedtebb képes hetilap! Megjelenik minden heten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beköthető regénymelléklettel.

A „Képes Családi Lapok“ havonként kétszer »Hölgyek Lapja« című felives mellékletet ad, parisi divatképekkel és bő divattudósítással és így egy külön divatlapnak tartását feleslegessé teszi.

A „Képes Családi Lapok“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifju és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok“ ba a régi és újabb írói és költői gárda minden számottevő tagja dolgozik.

A „Képes Családi Lapok“ -nak regényei, elbeszélései, rajzai, humorreszkjei, költeményei kedélyemésítő olvasmányok. Irányzikkjeivel a társadalom minden kérdéseire kiterjeszkedik. Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok“ minden évben négy külön beköthető regényt ad mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok“ boriteka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az »Előfizetők postája«-ban.

A „Képes Családi Lapok“ képei lehetőleg alkalmoszerűek, díszesek és tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok“ a lehető legjobb cikkeket igyekszik nyújtani s hogy hivatásának megfelel, azt legjobban bizonyítja immár XX. évi fennállása mit eddig hazánkban egyetlenegy hasonló irányu lap sem volt képes elérni; bizonyítja továbbá azon előkelő és kitűnő írók és írónők nevei, kiknek nagybecsű műveit csaknem minden számban élvezheti az olvasó s akik közül büszkén említjük fel dr. Tolnai Lajos szerkesztőn kívül: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Radó Antal, Rákosi Jenő, Temérdek (Jeszzenszky Dániel), Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Tölgyesi Mihály, dr. Feleki Sándor, Mery Károly, Jámbor Lajos, Dombay Hugó, Kenézy Csafár, Pécsi D. Anzelm, Kósa Ede: — Beniczkyne Bajza Lenke, B. Büttner Lina, G. Büttner Julia, Tutsek Anna, Buday Sándorné, Cserneczký Gyuláné, Nagyvárad Myra K. Beniczky Irma, Mericzai-Karossa Irma, Faughné Gyujtó Izabella, Ábrányiné Katona Klementin, H. Havassy Ilona, V. Gaál Karolina, Karlovsky Ida, Harmath Lujza, Kéray Elza, Vörös Julianna neveit stb.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára a »Hölgyek Lapja« című divatlappal és regénymelléklettel együtt:

Egész évre	--- 6 frt — kr.
Félévre	--- 3 frt — kr.
Negyedévre	--- 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ annak a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül 4 regényt küld díjtalanul.

A „Képes Családi Lapok“ mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A. Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala

Budapest, V., Vadász-u. 14. (Saját házában.)

3—5

„Ujpesti általános önszegélyző egyesület mint szövetkezet“.

Felhívás!

„Az ujpesti általános önszegélyző egyesület mint szövetkezet 1898—1901 végéig terjedő

nyolczadik évtársulatát

1898. január hó 1-en nyitja meg.

Felkeretnek mindazok, kik az ezennel hirdetett újabb évtársulatnak tagjai kívánnak lenni, az üzletresz-jegyzes iránt f. évi december 1-től december hó 31-ig intézkedni sziveskedjenek, minthogy az itt jelzett időn túl ezen évtársulatba tagok fel nem vétetnek. **A beiratás üzletreszenként 25 kr.**

Jegyezni lehet: az Ujpesti Takarekpénztár épületében levő egyleti helyiségben (Árpád-ut 17. sz. a.), **Diamantstein Lajos** igazgató-elnöknel (Ujpest, Arpád-ut 10.) és **Fischer Antal** fűszerkereskedő urnál (Árpád-ut).

Ujpest, 1897 december havában.

5—2

Az igazgatóság.

„Hangulatok“

lesz a czime Bartha Miklós könyvének, mely a könyvpiaczen karácsonykor fog megjelenni. Ez a könyv negyven darab prózában írt költeményt foglal magában ily czimek alatt: *Virraztás, A nő, Könyvtelműség, Császár győz, Osapánk, Biróság előtt, Ki a hibás, Az árva, Tapasztalás, Verőfény, Télen, A magának való, Jutalom, Vigasz, A holnap, A szerencsétlen, Ahatát, Megváltás, Templomban, A költő sorsa, A költő hivatása, Elvérzés, Pásztorláz, Emlékezet, Otthon, Földteten, Az arnyékép* stb. A ki Bartha vezércikkeit ismeri, az fogalmat alkothat magának arról, hogy mily élvezettel, mily szingazdag festéssel és mily elragadó fantáziával vannak megírva ezek a költemények. A közönség körében szokatlan érdeklődést keltett az a hír, hogy Barthatól szépirodalmi dolgozatok jelennek meg a könyvpiaczen.

Barthat a »Magyarország« szerkesztősége birta reá könyvének kiadására, s a »Magyarország« most azzal kedveskedik olvasóinak, hogy **Bartha** könyvet díszes kiállításban karácsonyi és újévi ajándékkul **előfizetőinek ingyen fogja megküldeni. A könyvet mindenki megkaphatja, a ki a »Magyarország«-ra egy negyedévre előfizet.** Az előfizetési díj (3 frt 50 kr.) bármikor beküldhető ily czim alatt: »Magyarország« kiadóhivatala, Budapest, Sándor-u. 2.

Bartha művenek bolti ára 2 frt lesz és külön is megrendelhető a »Magyarország« kiadóhivatalában.

3—2